

OŚWIĘCENIE (1) *sb n*

N sg oświęc(e)ni(e).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w. s.v. oświęciciel.

Kanonizacja [kogo]: [4 lipca] Przenieśnienie y oświęcenié ś. Marćiná Bi. LatHar [++4].

Cf OŚWIĘCIC

EW